

ГУГА.

Тогасъ, бабо, - вземи ми душата
Нема защо вече да живѣя.

МАГ.

Не за твоѣта душа дойдохъ тука -
Съ мене можешъ въ село да се върнемъ.
Едно още остава да свърша:
Тѣзъ сараи - змеювски покои
Въ пепелъ и прахъ трѣбва да-обърна -
Та никога змейски кракъ тѣдѣва
Да нестѣжи и напасти отрува.

/ прави заклинание/

Нека пламне отъ четиритѣхъ края
Туй котило на грѣхъ и на похотъ!

/ Пламъци се показватъ отъ краищата. Всички се раз-
бѣгватъ. Оставатъ само магьосницата и Гуга/.

МАГ.

Тръгвай съ мене въ село да те вода

ГУГА.

Та при кого?

МАГ.

При мене ще бждешъ

ГУГА.

Магьосница неискамъ да стана.

МАГ.

Твоя воля. Не си малка чедо.

ГУГА. (Решително. Извива) - При майка си остава да ида.

МАГ. //аа/бббб/рх

На себе си що ти е угодно
Прави си го. Не забравяй само:
Чужда воля да се не засѣга.....
Щомъ неикашъ - азъ сама се връщамъ,
Че хората още иматъ нужда
Отъ моето магьосване свѣто.

ГУГА./ рѣшително/

Ще изгоря! защото отъ мене
Никой няма нужда на земята!

МАГ.

Богъ да ти е напомощъ тогава!
/ напуца/

/ Гуга остава сама. Чува се какъ пламъцитѣ прѣцятъ и
обхващата навсѣкѣдѣ. Извива се буря. Нахълтватъ кълба
димъ. Гуга олуша подара и като трѣова рѣшително гла-
ва - прошепва/.

О, пламъци, изгорете всичко!
Дано отъ менъ слѣда не остане.
Едно само отъ сърдце желая:
Животътъ ми приказка да бжде -
Приказка за мало и голѣмо.
И поука отъ нея да взематъ.

/ Обвзематъ я пламъци и едва извиква/

О, майчице, азъ ида при тебе!.....

/ Пада въ неосвѣстъ/.

/ край /